

IONI·LISTI

LETO IV.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA VSAKO SOBOTO

ŠTEV. 4.

BOG MARS V AMERIKI

Mars: „Temu ozadju bi jaz pravzaprav bolj pristojal!“

Tednik »Toti list« izhaja redno vsako soboto. — Naročnina znaša: celoletno din 60.—, polletno din 30.—, četrletno din 15.—. — Tekoči račun pri poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, številka 10.644. — List naročate pri: Upravi »Totega lista«, Maribor, Aleksandrova 30. — Izdaja in urejuje: Božo Podkrajšek, Maribor, Aleksandrova 30. — Rokopise, ki jih ne vračamo, pošiljajte na urednikov naslov. — Tiska: Ljudska tiskarna v Mariboru, za tiskarno je odgovoren V. Eržen v Mariboru.

NOVA RAZDELITEV ČLOVEŠTVA

Hipermoderni znanstveniki vojskujočih in nevtralnih držav so sklenili, da bodo odslej delili človeštvo med hladnokrvne in vročerkvne rase.

REŠENA UGANKA.

»Pisatelji vobče ne zaslužijo mnogo denarja! Kako to, da je pisatelj Kopriva, ki je umrl pred kratkim, zapustil stotisoč dinarjev?« je vprašala znamenitega založnika neka žena.

»O, milostljiva, bil je zelo ivarčen! Ni kadil, ni pil, jedel je samo suh kruh — in poleg tega je kratko pred smrtjo zadel v loteriji stotisoč dinarjev.«

JURČEK

bi rad zvedel, če so sovjetski demanti prav tako dragoceni kakor oni iz drugih držav.

IRCI

so sklenili, da bodo zaradi lastne oskrbe z živili povečali površino svojega otoka. S tem bodo zmanjšali površino morja, zblížali sovražne obale in pospešili odločilne spopade. To pa bo pospešilo sklenitev miru. Irci so že od vsega početka za mir.

NA ŠVEDSKEM

bodo centralizirali prehrano na ta način, da bodo nasitili vsakega desetega Štokholmčana, ki bo potem odpotoval na deželo in razlagal pravljice o dobrih časih. Le o tem si še niso na jasnem, ali bodo pravljice vsebovale nekdanje ali bodoče čase.

V AMERIKI

hite z mazanjem vojnih ladij. Čim prej bodo namazane, tem prej bodo ladje šle po prve pošiljke vojnih tort. Dober tek!

ZGOVORNOST

se je polotila politikov Evrope. Morda je to znamenje vremenskih sprememb.

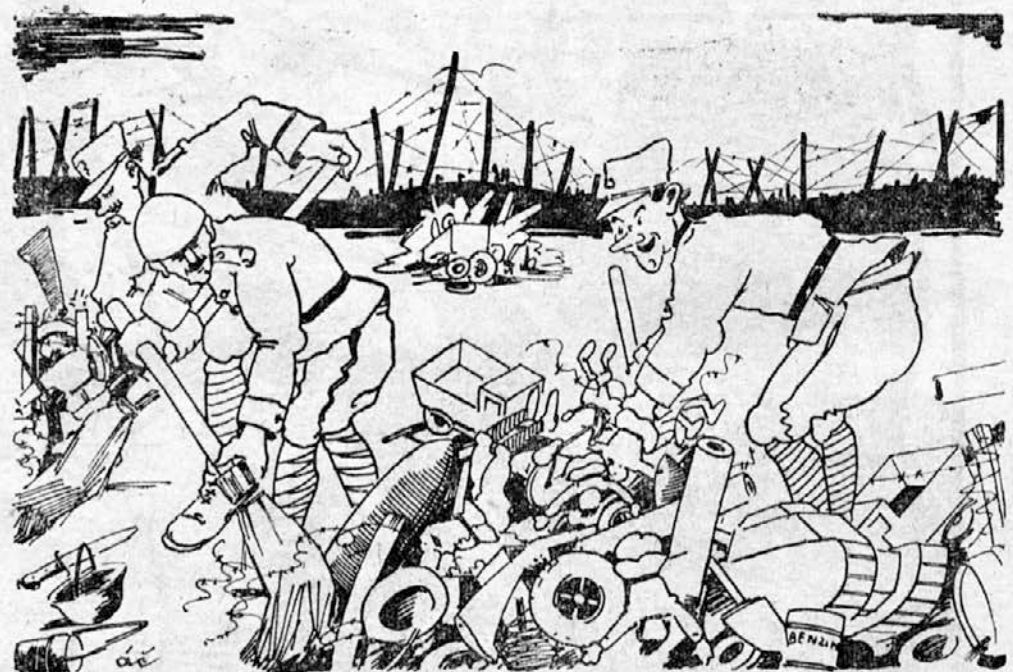
Kako si Janezek predstavlja vojna poročila:

1.

»Padlo nam je v roke 400 sovražnikov z vso bojno opremo.«

2.

»Naše predstraže uspešno čistijo sovražni teren.«

Svetovna olimpijada

bo letos najbrž uspela. Do zdaj so jo prelagali z dežele v deželo, to leto bodo pa vse glavne priprave izvršene. Glavni tekmovalci v Evropi že lep čas pridno trenirajo, na Daljnem vzhodu tudi, potem v Afriki itd. — Letos bo tudi Amerika pripravila svoje šampijone, saj je za trening

določila že težke milijarde. Nerodno je samo s Sovjeti, ki sicer trenirajo za olimpijske igre, igrati pa nič ne marajo. No, tudi brez njih se bo izkazalo, kdo se najbolj razume na moderen šport pod okriljem osrečujoče civilizacije.

Vsako soboto novi „Toti“

Veliki oglasi

OTOK

nekje med Ameriko, Afriko, Azijo, Avstralijo in Evropo bi vzel v najem do konca svetovne vojne in še za pet let po sklenjenem miru. Velesile naj bi v njegovi bližini niti v sili ne lo-vile rib s torpedi in težkimi kalibri. Na otoku hočem postaviti steklaro za vse kontinente, ki bodo kmalu popolnoma brez šip. — Zato mora biti otok zavarovan od civilizacijskega tresljanja, da ne bo motenj v naši produkciji.

Filip Hop-Lop,
prokurist firme »Steklena bodočnost«

Pripis: Za varstvo steklarne potrebujem tudi nekaj psov, ki so varni pred steklino.

DOBER ZASLUŽEK

nudimo sestavljalcem vabljenih, očarujočih jedilnih listov, sestavljenih v najmodernejšem duhu. Pisatelji, na plan!

Restavracija »Nova Evropa«.

ZA POMLADANSKI ČAS

bi zase in za svojo družino kupil večjo farmo nekje v Evropi. Četudi pri Vas divja vojna, se vendar najdejo čisto primerni nevtralni koticiki. Prinesel bi s seboj vse premoženje iz Amerike, ki jo hočem zapustiti, kajti Ameriko so spremenili v eno samo orožarno. S tem je pa velika

nevarnost, da gre kar brez vojne vsa Amerika v zrak. Ena sama nerodnost lahko povzroči eksplozijo in smo tam, kjer ni muh. Ker je vsa Amerika ena sama velika orožarna, ne bo mogoče ničesar rešiti. Da ne bo prevelike škode, bi rad rešil vsaj enega Amerikanca za seme in sicer v moji koži. Ponudbe pošiljajte na naslov:

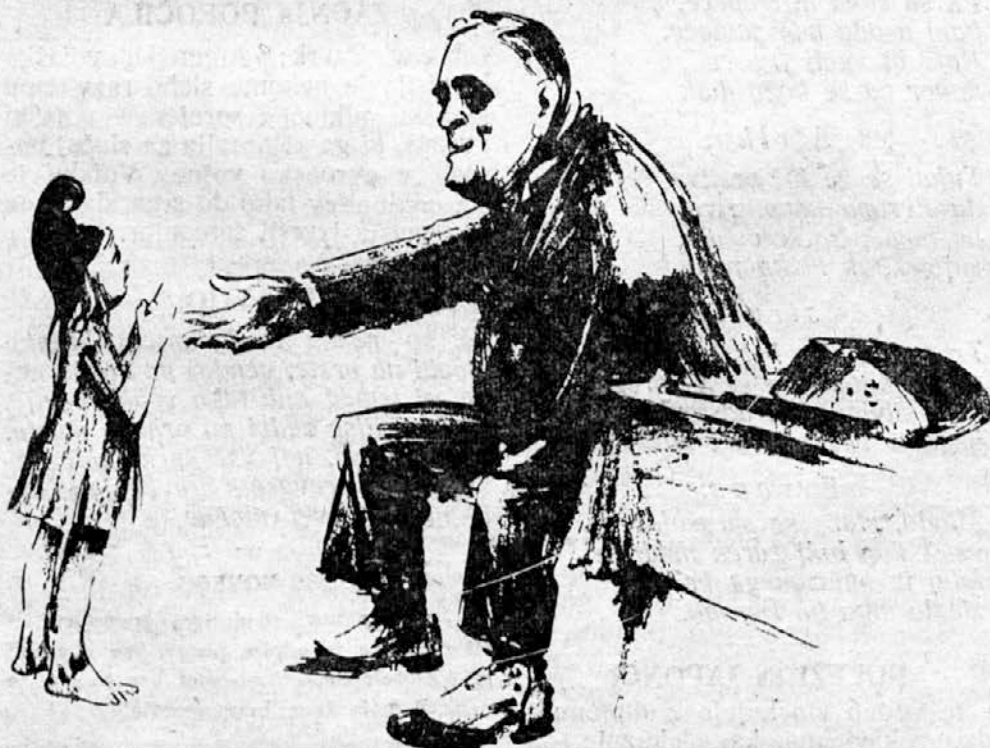
Jonson Figarix,
lastnik filmske menezarje »Sladke sanje«
in glav. urednik magazina »Senzacija 1941«.

VE, KAJ IŠČE!

Policaj: Kaj pa vi tukaj iščete?
Pijanec: »Ravnotežje.«

Zima je huda

Časopisi poročajo, da je Francija poprosila Ameriko za živež.

Vplo Slovencev na moderno slovansko vzajemnost

Slovenci smo bili vedno za slovansko vzajemnost. V raznih časih in v raznih oblikah. Seveda smo predvsem za slovansko vzajemnost v naši slovanski državi. — Prav tu je odprto zanjo veliko polje dela, ker smo pogosto narobe vzajemni. To pa zato, ker take stvari prepuščamo politikom in njihovi preveliki modrosti. Za vzajemnost so poklicani predvsem umetniki. In od vseh umetnikov pa najbolj muziki. — Le vprašajte o tem zaljubljenec! Koliko so jih že srečno združili mili zvoki mile godbe. In koliko razprtih nesrečnežev je prav lepa melodija spet pomirila. — Spreš se zaradi nerodnega kihanja, zaradi napačne besede. Srce trpi, trma pa še podžlga njegovo trpljenje. A glej, od nekod se oglasi muzika, treba se je samo milo pogledati in že je spet sreča pri hiši. Politiki tega ne zmorejo, vsaj nekateri ne. Slovenci imamo dosti muzikov. Med njimi imamo tudi Karla Pahorja. V sedanjem nevzajemnem času je on povezal z muziko Slovence in Srbe in dobil za to primerno nagrado v Beogradu. Da, doli so mu priznali, da je v komponiranju fant od fare! Doma to neradi store! Morda je prehuda konkurenca, kdo ve. Če so domači krivi, da je šel z muziko v Beograd, so s tem nehote odprli nova pota naši vzajemnosti in tudi zaslužijo priznanje. — Glavno je, da smo na delu za vzajemnost, za srečo in ljubezen. Te je tako malo na svetu. Vendar je vsaj pri nas še ostala, saj so v naših narodnih ornamentih srčki ena glavnih podob. In srčki so bili in ostanejo znamenje ljubezni. Ljubezen je pa največja vzajemnost. Zato rišemo srčke na obleke in na skrinje. V skrinje pa spravljamo najsvetejše stvari, ljubezenska pisma in podpise. Poleg srčkov pa na skrinje radi narišemo naše želje v raznih podobah. Ker je pa pri resnični ljubezni treba tudi nekaj resnične diplomacije in ker je za pravo ljubezensko vzajemnost treba očetovskega blagoslova, pride do poroke. — Moderni svatje se pa prevažajo v avtomobilih. In tudi skrinje z moderno balo. Z našimi skrinjami si lahko pridobimo mnogo src. Zlasti bratskih src! Seveda so naši bratje Slovani in kjer so bratje, tam je bratska vzajemnost. Vsaj morala bi biti. Kakor vse kaže, bomo mi skrbeli zanjo, bodisi z muziko ali s skrinjami.

AGENCIJA »BANJA LUKA«

je pooblaščen za sporočiti širni slovenski javnosti, da Banja Luka ni več pribežališče vseh grešnikov. Magnet za slovenske magnate sta sedaj Sarajevo in Beograd, zatorej naj blagovolijo drzni satiriki drugod namakati svoja peresa. Po njihovi zaslugi je popularnost Banja Luke tako narasla, da nihče več ne mara tja.

PROSTOVOLJNO

naj se zgledi dobrodušnež, ki bi prevzel odgovornost za škodo, povzročeno po neznanih letalih. Za svojo človekoljubnost bo pri razdelitvi vojne odškodnine deležen znatne provizije.

AGENCIJA »RUMENA RACA«

z veseljem sporoča, da vojno igranje na Daljnem vzhodu ne zaostaja prav nič za evropskim in afriškim igranjem. Kakor pri vas, tako tudi pri nas nismo zadovoljni z enim samim igriščem. S Kitajske smo prenesli nekaj bojnih iger na Siam in Indokino.

NAMESTO

harlekinov, dominov in drugih maškar bodo letos nastopali na mednarodnih plesiščih in pustnih korzih tankisti, diplomatski trobentači, napovedovalci bojne sreče, metalci plinov in podobni plesalci. Umetniki jim izdelujejo posebne maske, ker so plinske prevsakdanje in za moderen ples premalo prikladne.

GLASBENO NADARJEN.

Knafelj je povabljen. Gospa ravnateljica sedi ob klavirju in igra. Ko konča, vpraša Knafelja: »Ali ste glasbeno nadarjeni?«

Knafelj odgovori: »Celo zelo nadarjen sem.«

»Potem pa gotovo veste, kaj sem sedaj igrala?«

»O, seveda vem! Klavir.«

Lepa igra!

Mama: »Kaj pa delata, otroka?«

Jožek: »Z Jožekom se igrava čašopis! On je dnevnik, jaz sem pa cenzor!«

Angelček miru je pripravljen

»... da, da, gospod portir, dandanes res ne ve človek, kaj ga v bližnji bodočnosti čaka. Za vsak slučaj sem tudi jaz pripravil svoje kovčke; vedi Bog, če mi tudi pri vas ne odpovedo kar čez noč.«

Hali — halo!

Azija:

Tu Japonska paradira,
Indokini muzicira.
Kina je pa neposlušna,
za nje muziko naglušna.

Amerika:

Tu se čaka in trepeče,
kam usoda nas zavleče.
Raje bi zgolj trgovali,
kakor pa še kožo dali.

Afrika:

Tukaj se že kri preliva,
da Evropa napol živa
na nogah bo še ostala,
saj je itak nizko pala.

Avstralija:

Tu smo vedno bolj na preži,
da ne najdemo se v mreži,
ki jo živim smrt nastavlja
in jih v večnosti brž pospravlja.

Evropa:

Mlado, staro se sprašuje,
vsak dan bolj zares modruje,
kdaj iz umazanega kropa
zlezla mila bo Evropa.

ANGLEŽI IN JAPONCI

se še vedno vojskujejo z diplomatskimi rokavicami, kar dokazuje, da vzlic krvavim časom ni prišel iz mode bon-ton.

VEČ MILIJONOV JAJC

je naročila Anglija v Kanadi. Porabila jih bo za bombardiranje. Jajca so preizkušena sredstvo v volilnih bitkah. Ker se Anglije še drži nekaj demokratične tradicije, upa z demokratičnimi metodami doseči nove uspehe.

ZADNJA POROČILA

New York: Ameriška vojaška komisija je nekemu slabo razvitemu možku odklonila sprejem v vojaški korpus, ki ga pripravlja za slučaj posega v evropsko vojno. Vojaku je šla odklonitev tako do srca, da je na licu mesta izvršil samomor.

PRAVIJO,

da so našim špekulantom krepko stopili na prste, vendar pa nosijo nekateri izmed njih tako velike čevlje, da je pritisk zadel na prazno mesto. Predlagamo, naj vse špekulante sezujajo, da prevare s prevelikimi čevlji ne bodo več možne.

NIČ NOVEGA.

— Kupite novi stroj: igra gramofon, čisti preproge in odpira pisma, vse obenem!
— Obžalujem, nič novega! Vse to zna že namreč moja žena brez aparata.

Bodi naročnik „Totega lista“!

— Sredi najhujše zime smo. Zamrznile so vse tekoče zadeve, med drugim so zamrznile tudi vse večje dobave živil...

— Obilo divjih gosi se zbira pri nas v jate. Divjijo, da jih še nobeno zimo ni bilo toliko, divjih namreč. Mogoče so pa to le naše običajne domače goske, samo da so podivjale. Dandanes podivjajo še ljudje, ki imajo baje razum, kaj ne bi šele živali!...

— Na poli, ki so jo morali ljudje te dni izpolnjevati radi bližujočih se nakaznic, je nekdo navedel kot petega družinskega člana — psa volčjaka. In popolnoma po pravici! Kje je pa zapisano, da mora biti pes — pes pri hiši?

— Dandanes presenečenj ni več. Zadnjič se je ponesrečil blizu Kranja — reševalni avtomobil, v mariborski okolici je umrla neka babica na — porodu, nekega policaja pa so te dni pošteno — okradli...

— Kolesarji so prenesli te dni torišče svojega delovanja kar na pločnike Tržaške ceste. Zavoljo tega dejstva so se sveda morali preseliti pešci na snežne kupe sredi ceste. Po drugi strani je sicer res, da pešec lažje rine po snežnih kupih, kot pa kolesar.

— Stradivarijevih gosli je pa poslednje čase čimdalje več. Le škoda, da kljub svoji ogromni vrednosti lastnikom nič ne koristijo. Razen imena nimajo namreč ničesar skupnega s — Stradivarijem...

— Po statistiki padajo v Dravski banovini rojstva. Statistika ne pove, če je tozadevna krivda na strani moških ali pa nekaterih — zdravnikov...

— Najnovejši novi problem, ki muči naše možgane je, ali je megla, ki jo jemlje Maribor v svoje blagodejno naročje, — ljubljanska ali pa londonska. Mislim, da je ljubljanska, kajti v Londonu je že toliko potrebujejo, da je ne morejo odstopiti niti kvadratnega milimetra.

PO STARI NAVADI

— Kako živiš zdaj? Denar si pogнал, žena ti je ušla...

— O, kar po stari navadi. Zjutraj, ko se zbudim, pozvonim slugi — —

— Kaj, ti imaš še slugo?!

— Služe ne, pač pa zvonec zanj!

Sarajevo, novo pribežališče Slovencev

Kakor poročajo časopisi, so Slovenci po Banja Luki udarili sedaj še na Sarajevo.

1.

Mariborski Sarajevčan: »Lepo prednost pa ima to Sarajevo; Zapreš ženko za zamrežena okna in odideš, ne da bi se bal, kdaj ti bo stara za petami!«

2.

Mariborski Sarajevčan: »Krasno je to! V Sloveniji smo imeli urejen turški kotiček, v Sarajevu se pa v slovenskem kotičku počutimo kakor doma.«

LJUBLJANSKA EKIPA DRŠALCEV

je v sredo nastopila na ledeni preprogi mariborskih »Železničarjev« in — kljub splošnemu pomanjkanju kuriva — pošteno ogrela številne gledalce. Posebno obe damici sta menda prav po termotorsko vplivali na junaška mladeniška prsa. Hvaležni prirediteljem in gostom vzklikamo:

»Na skorajšnje svidenje pod malo višje montiranimi reflektorji! Upamo, da bo prihodnjič tudi »Kranjski ples« na Štajerskem bolj pravilno začel. In še to vzklikamo: Živela nevtralnost! (Če bi namreč ne bili nevtralni, bi nam zvečer z ozirom na zatemnitev tudi reflektorji ne svetili in bi tako prišli ob slične prireditve.)

Ljubezen gre skozi želodec

1. opazovalec: »Ni ne bister, ne lep tale fant, pa vendar nore vsa dekleta za njim.«

2. opazovalec: »Res, ni ne lep, ne bister, a doma imajo špecerijsko trgovino.«

Ameriško blago

Vsi vemo, da vodijo pogosto zelo pre-nagljene sklenitve zakonov v Ameriki k prav tako naglim ločitvam. Neka dama, ki je bila sedemnajst let dolgo sekretarka u-glednega ločitvenega specialista v New Yorku, je nedavno izdala svoje spomine in v njih zanesljivo statistiko najpogostejših razlogov ločitev. Možje in žene z vso toč-nostjo navajajo, zakaj so na vsak način hoteli dobiti zopet svojo svobodo.

Miss Cecilia Bonz — tako se imenuje pomočnica specialista za ločitve — pravi, da se Newyorčanke pritožujejo zlasti nad naslednjim:

1. On me ljubi preveč.
 2. On me ne ljubi dovolj.
 3. Bil je ljubosumen.
 4. Nikoli ni bil ljubosumen.
 5. Zanemarjal je svoje posle.
 6. Živel je samo za svoje posle.
 7. Bil je premlad.
 8. Bil je prestar.
 9. Ni hotel igrati bridge.
 10. Počel ni drugega kakor igral bridge.
 11. Bil je preveč neumen.
 12. Bil je preveč učen.
 13. Dvoril je vsem mojim prijateljicam.
 14. Mojih prijateljic ni mogel trpeti.
 15. Bil je predober z menoj.
 16. Neprestano se je stresal nad menoj.
- Kljub vsej uvidevnosti moramo ob teh

ženskih ločitvenih razlogih ugotoviti, da je res od vruga težko žene zadovoljiti. Toda če beremo moške pritožbe, ne moremo tudi tem »kronam stvarstva« prihraniti istega očitka.

Možje so namreč mnenja, da naslednji vzroki zadostujejo za ločitev zakona:

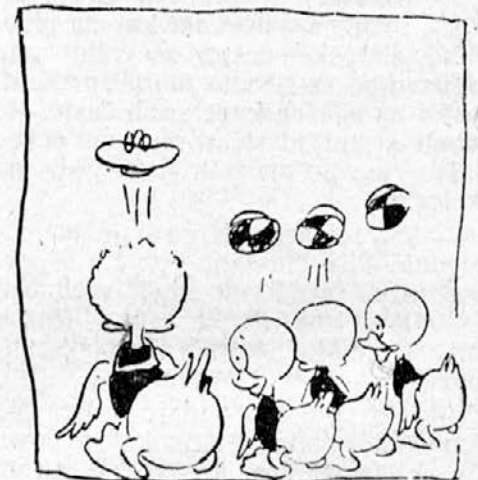
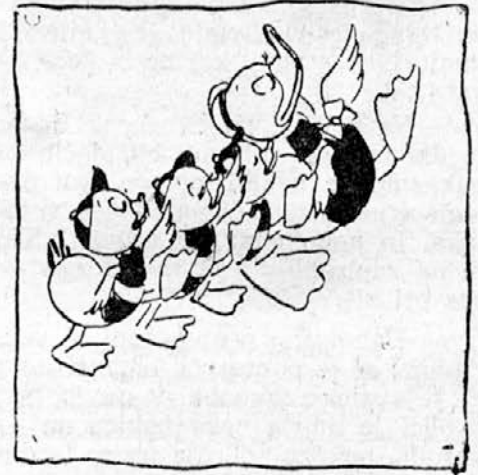
1. Ona se ne zanima za moje posle.
2. Neprestano se vtika v moje posle.
3. Ona je preveč razsipna. (Tu nasprot-je popolnoma manjka!)
4. Ona je prekoketna.
5. Manjka ji sleherna koketerija.
6. Nima nikakega temperamenta.
8. Ne mara otrok.
9. Otrokom daje prednost pred menoj.
10. Ne zna se napraviti priljubljeno pri mojih prijateljih.
11. Z vsemi mojimi prijatelji flirta.
12. Ne obleči se kakor dama.
13. Oblači se kakor podeželska učiteljica.
14. Gre mi na živce, ker neprestano za-trjuje, da me še zmerom prav tako ljubi, kakor na prvi dan zakona.
15. Toliko je cinična, da trdi, da po šestih mesecih ni zakon nič drugega več ko gola formalnost.

Kaj ne, — biti poročen ni nič kaj lahka stvar... vsaj v Ameriki ne. In tako je miss Cecilia Bonz, ki ji je že 42 let, sklenila, da ostane samica...

ZLATA RESNICA!

»Čim hitrejša bodo prometna sred-stva, tem lažje in preje pridemo k večjemu poznavanju in sporazumu v veliki družini narodov.« (Sir E. Ged-des, predsednik letalske družbe »Im-perial Airways, l. 1935.) — Da so te besede suho zlato, nam zgovorno priča trenutno »zbliževanje« nekate-rih narodov — po zraku... Hitrost, s katero prinašajo ta zračna »pro-metna« sredstva »dokazuje« sporazu-mevanja, si je komaj mogoče zami-sliti večjo...

Racák — Junák

Kako si Janezek predstavlja

„trinoga“

ADEPS SUILLUS

Stari Matija je prišel v lekarno in zahteval po priporočilu vedeževalke — kar je seveda sramežljivo zamolčal — jelenovo maščobo, mast od jazbeca, ježevo in mušjo mast ter mast od kakega umorjenca.

»Vsako posebej!« je pripomnil pomembno, skoro nezaupno.

Lekarnar je deval prve štiri vrste masti iz raznih belih posod v male škatlice in naročil provizorju, ko je prišel do masti umorjenega:

»Prinesite mi hitro malo količino adeps suillus (to je svinjske masti) iz kleti!«

Ko je prišel provizor z zahtevano mastjo nazaj, je vprašal stari Matija lekarnarja:

»Ali je to mast kakega obešenega?«

»Ne«, je kratko odgovoril hudomušni lekarnar, »pač pa od zaklanega.«

»Tako, takol Pa dobro!« si je zadovoljno mel roke, potem pa je stari možakar zvedavo povpraševal: »Kaj pa je Aleks Bilus pregrešil, da so ga zaklali?«

Lekarnarja, ki je pri svojem poslu osivel in bil zato izredno vesten in resnicoljuben, je spravilo to vprašanje v nemalo zadrego.

»Veste«, je odgovoril, »ko se je nekajkrat odkašljaj, »to je pravzaprav službena tajnost. Ker ste pa vi, vam jo bom zaupal. Povsod v vsako figo in gnojnico je vtikal svoj nos in — poslednje besede mu je skrivnostno pošepetal v uho — »in je bil sploh vse življenje velika svinja!«

Stari Matija je pomenljivo prikimal z glavo, češ, da stvar že dobro razume in je zadovoljno odhajal s svojimi petimi škatlicami proti domu.

TUDI SKRB.

»Danes bo v gledališču Figarova svatba.«

»Tako, ali še ni oženjen.«

Naše govedo

18. I. 1941. Šolska naloga. Danilo Goflja.

Kakor med človeškim spolom, tako imamo tudi f Govejem zarodu več vrst goveda. Govedo je jako zelo ljubka in koristi polna Domača žival, ki se pa spet loči v več šarž. Najvišja šarža je Bik. On je obsolutistični poglavar,

Bik ima po navadi zavezane oči in ne ljubi rdeče farbe.

Bik je tudi zato Bik, da imajo na Španskem pri Bikoborbah koga klati, kadar slučajno nimajo državljsanske vojne.

Neke slabe sorte Bik je Vol, ki je prihodnja šarža za Bikom. Vol mora delati veleposestnikom in fčasih tudi kakemu kmetu, če ga ta še ni izpremenil po potrebi f potrdilo o plačnem dafku.

Ljubljena soproga od vola je krava, oziroma vol je preljubljeni soprog od Krave. Krava je naša najbolj koristi polna domača žival. Kravi poganjata z glave dva ponosna rogova.

Krave hodijo po štirih in to dosledno, ker so značajne. Ne, kakor človeki, ki hodijo po štirih samo, kadar so inficirani z demonom alkoholom. Krava ne rabi muholovcev, njej je dala mati Natura od zadaj en čopič, imenovan tudi rep, za preganjanje nadležnih podrepnih gub. F pritličju ima krava njeno mlekarstvo industrijo, ki nam dobavlja mleko po pet dinarjev liter, sir, smetano, kvargeljne in druge dišave. Tako Krava f njenem življenju fčasih več pridela kakor marsikateri človek; po Smrti pa sploh! Kajti, kaj ostane za človekom po njegovi smrtni Kosi? Za njim ostanejo le prah in pepel in neplačani računi, za Kravo pa ostane meso in koža, ki jo človeški zarod predeluje f usnje in druge maksimalne cene, ki jih dandanes več ne zmoremo.

Sin in hčerka od krave sta Tele in Telica. Te posebno ljubimo f obliki zreskof in rižota in makaronovega mesa in sploh f obliki danes vedno manj dostopne hrane. Fsa goveja rasa tudi prežvekuje. To se pravi poljudno povedano, da lahko eni vol eno in isto kosilo večkrat supira, pa magari, da ga je že prvič čisto požrl. Marsikateremu človeku je zato danes žal, da ni tudi dejansko vol, kajti recimo f Nedeljo bi si lahko privoščil žgance in krompir, ali kako drugo uradniško Jed, potem bi jo pa tri dni lahko prežvekoval.

Bike, vole, krave in teleta potrebujemo fčasih tudi zato, da f prijateljskem razgovoru označujemo kakega sočloveka. Tako vidimo, da zavzema govedo lahko tudi odlično mesto f človeškem življenju. Zato, Govedo: Še na mnoga leta!

DOBRA MOČ.

— Gopod sodnik, stvar je taka, da sem oškodovan za nekaj tisoč dinarjev. Ta lopov je povsod govoril, da je moj zastopnik

in kasira denar v masah. Več ga je nagrabil v enem mesecu, kot jaz vse leto. Prosim vas, da ga zgrabite čimpreje.

— Najkasneje v enem tednu bo jedel ričet.

— Za božjo voljo, čemu to? Ne aretirajte ga, jaz ga angažiram zase!

V JETNIŠNICI.

K tlom prikovanemu zločincu stopi jetničar in mu reče:

»Danes je dan obiskov. Ali koga pričakujete?«

»Da, ključavničarja.«

MODERNO POJMOVANJE PRIHODNJE-GA ČASA.

Učitelj: »Povej mi prihodnji čas od glagola krasti.«

Učenec: »Iti v zapor.«

PRIJAZEN ODGOVOR.

»Ljuba gospodična, da bi slišal eno samo besedo iz vaših ust, pa bi bil najsrečnejši človek na tem svetu!«

»Osel.«

ŠE NE MORE VEDETI.

Katehet razlaga učencem stvarjenje sveta. Na koncu vpraša nekega dečka:

»Jožek, povej mi, kdo je vsvaril ono-le goro, ki jo vidimo skozi okno?«

Jožek vstane in v zadregi molči.

Pa se namesto njega odreže učenec poleg njega:

»Gospod katehet. Jožek tega še ne more vedeti, ker je šele prejšnji teden prišel k nam.«

SMRTNO NEVARNO.

»Včeraj sem padel z 20 metrov visoke lestve.«

»Pa se nisi ubil?«

»Kje, ko sem bil le na drugem klinu.«

IZ PASJEGA SVETA

Suhec: »Kako neki to, da si pri vseh teh brezmesnih dneh še vedno lepo okrogel?«

Debeluh: »Veš, sem mesarjev!«

Geografija v šoli

Profesor: »... odslej bomo takole postavljali globus, ko pravijo, da je že ves svet narobe.«

Po naši mili zemlji

NA NOVOMEŠČANE

je vojna v Afriki, predvsem pa vojna v bližini staroslavskih piramid, tako zelo vplivala, da so sklenili tudi sami spoštovati lastne starine. V ta namen so si naredili Muzejsko društvo. Videli boste, da vojna ne divja tam, kjer je kaj starin. To se je pokazalo že na Francoskem. — Pariz, mesto muzejev, je ostalo celo. London, mesto trgovine, rušijo vsak dan. — Piramide, mesta preteklosti, so pa sploh nedotaknjena. Zato bo verjetno ostalo celo tudi Novo mesto, mesto dolenjskega cvička, mesto z najmlajšim društvom za muzejske starine.

IZ TREBNJEGA

še niso iztrebili vse plemenitosti, ki je izpod snega pokukala na dan. — Zelo je pa iztrebljena v Trebnjem moka, ki jo bolj potrebujemo kakor pa plemenitost.

VOJNA PSIHOZA

je zajela vso Dolenjsko, kjer razni pretkanci na svoj račun in za blagi-

njo svoje kože grade številna oporišča in zaklonišča za živila in tudi za cviček, ki ga brez posebnega dovoljenja nosijo iz zidanic. Pri tem prav nič ne spoštujejo zasebno lastnino. Zdaj pogledajo v ta hram, zdaj v ono hišo in od vsepovsod kaj odneso v svoje trdnjave. Tako se igrajo moderno živčno vojno in tudi moderne nevtralce, oboje hkratu. Kaj hočemo, ko ni za vse prostora — ▼ Banja Luki!

IZ TRIGLAVSKEGA KRALJESTVA

poročajo, da na Gorjušah preganjajo zimsko zaspanost z najmodernejšimi balončki — vremenskimi hišicami. To igranje je pa nevarno, ker lahko privabi ognjeno točo. Zato so najdeni balonček spravili.

V TRBOVLJAH

smo precej vajeni življenja na koruzi. Ker je zdaj to življenje tako rekoč predpisano, se trudimo ustreči vsem predpisom. Za koruzo se pogajamo z našimi gospodi, za koruzo »glijamo« z našimi štacunarji, za koruzo smo tako vneti, da so nam poslali vagon umetno sušene koruze, sicer bi nam srca popokala od

nevčakanosti. Pri tem navdušenju se je res bati, da ne bomo še siti koruze.

V VIŠNJI GORI

bodo na dražbi prodali svojega polža. Ker je to ena največjih svetinj starih dobrih časov, ga bodo morda odkupili Amerikanci. Z dolarji pa naredijo Višnjegorci aerodrom in si nabavijo avijon za zvezo z Ljubljano in Novim mestom. — Morda so pa le preveč moderni, kajti še drugod gre zadnje čase vse bolj polževo, četudi imajo tam več bencina kakor v Višnji gori.

OBRTNIKOM V ZAGORJU

je tako všeč turška odločnost in nevtralnost, da hočejo še vnaprej imeti Turka za svojega predstavnika.

DVE IZ ŠKOFJE LOKE

V škofjeloškem mestu so odkrili svetu mladega akademskega slikarja, ki ga je menda iskala roka pravice in ga je zdaj dobila s pomočjo gostilniške roke v svoje roke. Tako so umetniku preskrbeli atelje, sebi pa dvomljivo slavo.

Na škofjeloškem kolodvoru se je izkazalo, da prevažanje koruze ni brez nevarnosti. Morda je karambol s koruzo opomin, da ni dobro imeti prevelik apetit za življenje na koruzi.

V KAMNIKU

se že zdaj boje poletja, ker se kljub mrazu vneto pričkajo o kačjem strupu in o treh vaških svetnikih. To je morda le malo prehuda, kajti Kamnik je mesto in ima kvečjemu mestne svetnike, glede kač bo pa še treba dognati, v kakšnih oblikah se kažejo Kamničanom.

POZNA GA!

A.: »Kaj naj predstavlja ta slika? Sončni vzhod ali zahod?«

B.: »Vsekakor zahod! Poznam avtorja in vem, da nikoli ne vstaja pred dvanajsto uro.«

Celjski obrazi

Mikula Letič:

*Je tuja nas pokrivala navlaka,
Cvet naroda se nam pod njo je davil.
Usoda v tebi, da bi nas ozdravil,
Ponosnega poslala je junaka.*

*Prevzel si vzgojo brucuša-dijaka,
Statute Križevačke si postavil,
Družabnost našo v strnjen red
si spravil;
Pozna palača te in bajta vsaka.*

*Se mnogo, mnogo let, krepak in zdrav.
Caruj Slovencem modro in — zeleno,
Jim daj veselje, pesem, misel eno.*

*Dokler v slovo poslednji ti pozdrav
Zvon rodni ne zapoje gosposvetski! -
Hej! Štampel na vse to,*

Muholovecky!

IN ZOPET ORMOŽ

Zdaj vem, da Ormoža ne bom nikoli videl: Preveč cenim svoje zdravje in bunke težko prenašam. Škoda! Toda pomagati ne morem, ko od vseh strani slišim tako vesele iz Ormoža. Kaj porečete k sledeči:

Pred mnogimi leti so spremljali v Ormožu k večnemu počitku zaslužnega župana. Skoro dvajset let je vzorno in nesebično županoval. Govornik za govornikom je nastopal ob odprtem grobu. Zadnji govornik je povzel vse pokojnikove zasluge in končal:

»Njegovo delo lahko izrazimo tudi v številkah: Ko je prevzel županstvo, je štel Ormož 600 prebivalcev, danes jih ima 1700!«

STAVE

Današnji časi so negotovi in negotove stvari kličejo po stavah. Moja družba ima registriranih že devet stav za skupno 140 litrov vina.

Oni dan smo razpravljali o novi stavi. Šlo je za to, ali bo Patagonija ostala nevtralna ali ne. — Zdajci se oglasi nepoboljšljivi »bonkulovič« Josip Uršič s svojim najslajšim nasmehom:

»Gospodje! Vina imamo za prvo silo (!) dovolj. Zdaj stavite tudi enkrat za jedačo!«

Iz Kranja

Resno opozarjamo vse meščane, zlasti pa akademsko diplomirane diplomate, naj se varujejo vajencev, če imajo ti gripo. Naj jim ne gledajo v obraze, da jim kdo ne kihne v nos in prinese v dar hripavo gos. Raje naj gledajo na desno, pa tudi na levo jim ni zabranjeno gledati, saj jih zato še nihče ne bo imel resno za — levičarje.

Gorenjska gasilska župa se je spet nekaj prismočila. Da bi se več ne smodila, so prosili pomoči vse kranjske avtotaksije, zdaj pa ne vedo, kako bi jim bencin povrnili.

Nov talent in sicer s pisateljsko žilico, je odkril v sebi uradnik, ki je napisal igro »Ogenj in rubež«, v treh dejanjih.

1. dejanje — da bi lažje gasili, so me odpustili.

2. dejanje — Pravdo sem sprožil, tri jurje iztožil.

3. dejanje — Dve leti jih rubim, zastoj se s tem trudim.

Križarsko vojsko zoper pijance bomo zbrali vrlji Kranjčani. Podrli bomo vse krčme, ki ne delajo s takim obratom, da bi se tudi greh izplačal. Dobiček od veselja in greha naj gre v en sam mošnjiček!

NEKOMU.

Vstajenje oznanjaš, s podplati pečaš se, komije oštevaš, pozabljaš pa nase!

V VLAKU.

Skovir stopi v Litiji v vlak. »Vaš obraz sem pa že prav gotovo nekje drugje videl!« ga ogovori neznan gospod v kupéju.

»Izključeno, ker ga nosim vedno na istem mestu.«

MORNARSKA.

Mornar pripoveduje svoje doživljanje, med drugim tudi o potopljeni ladji in pristavi: »... in potem sem se jaz edini rešil, ko se je ladja potopila.«

»Kako pa?«

»Prepozno sem prišel, da bi se mogel sploh peljati s tisto ladjo.«

AMERIŠKI DOVTIP.

»Meni zastoj govorite. Sem popolnoma gluha.«

»Oprostite, jaz ne govorim, ampak žvečim gumi.«

V TRGOVINI S KLOBUKI.

Mož je moral z ženo v trgovino s klobuki. Žena je zbirala in zbirala, cela grmada klobukov se je nakopičila pred njo, pa se ni mogla odločiti. Moža je to jezilo in je siknil: »Ali si prišla kupit klobuk ali popisovat zalogo?«

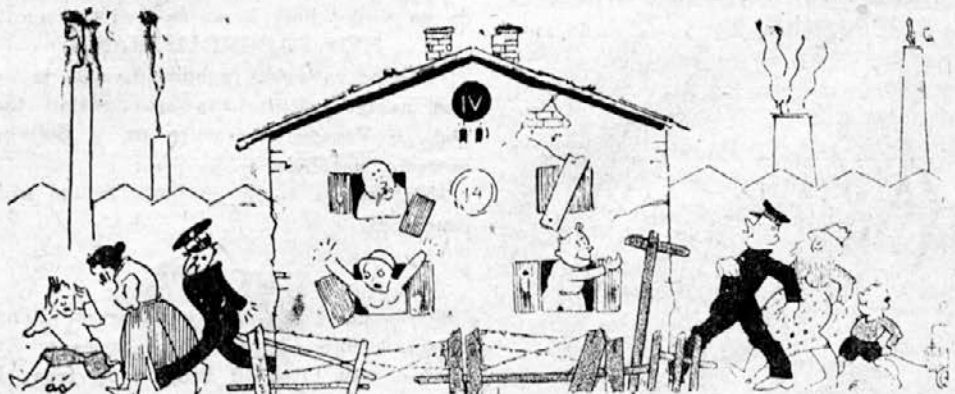
Razumljivo

A.: »Lepo srečo je imel danes ta lovec!«

B.: »Nič čudnega; žurnalist je, pa mu gre lov na race uspešno izpod rok.«

Petletnica mariborskih železničarjev

ki imajo upravno stanovanje, je v znamenju preseljevanja. Izvaja se na: Eni noter — drugi ven!

IZ BELE LJUBLJANE

Dopisnik Cene.

Dela v strugi Ljubljanice, ki so v toplem vremenu počivala, so sedaj v polnem razmahu. Delavci brodiijo v škornji po vodi in se v zamrzli strugi počutijo »zelo udobno« ter niti ne pomislijo, da bi v slučaju potrebe ne dobili mesta v bolnici.

Poleg strahu pred podražitvijo tobaka je ljubljanske trafikante obiskal tudi »temperamenten« bratec z juga, ki je plačeval z »debelim denarjem«, drobiž pa odnašal. Navzlic kleptomanski spretnosti so ga ujeli in mu predpisali enoletno dijeto.

Za brezmesnim dnevom, je obiskal belo Ljubljano tudi brezkrušni dan. Pri najvestnejšem iskanju nisi našel ne 100 ne 50% kruha. Pred vrati naših pekov se je slišalo mnogo vzdihov: Vojske, kuge, lakote reši nas, o Gospod.

Horoskop za sledeči teden kaže zlasti za nekatere slabo konjunkcijo, tako n. pr.: rojenim v znamenju bika grozi pomanjkanje bencinskih kart — odnosi do tašč se bodo pa izboljšali.

Rojenim v znamenju leva grozi žepni išias in preluknjane galoše.

Zlasti bo nevarna konjunkcija za ose, ki so rojeni v znamenju dvojčkov. Če ne bodo pazljivi, jih pričakuje — dvojna nakaznica za živila ...

Tehtnica je nevarno znamenje za špecerijske trgovce, ki pa imajo ugoden aspekt pri koruzni moki in milu. Izredno morajo biti pazljivi z vnetljivimi tekočinami, ki so v konjunkciji s financo ...

Vremenska napoved ljubljanske meteorološke postaje pravi:

V stanovanjih še nadalje mrzlo vreme — zunaj se bo pa počasi ogrelo. Proti koncu tedna padavine — vsled šolskih drsišč in alkohola ...

Iz galerije naših umetnikov

M. M.: Obup.

MNOGOŽENSTVO.

Knafeljc se prepira z Mohamedancem o mnogoženstvu. Kot največji adut izigra Mohamedanec navsezadnje dejstvo, da ni nikjer v svetem pismu mnogoženstvo prepovedano.

»Pač«, odgovori Knaseljc. »V svetem pismu stoji izrecno napisano, da ne more nihče služiti dvema gospodarjema.«

NAJMLAJŠA REPUBLIKA

Casopisi poročajo, da je v Turčiji nastopila epidemija ošpic.

Dokaz, da je turška republika še mlada je v tem, ker je Turčija šele letos dobila ošpice.

PEST SODOBNIH PREGOVOROV

S kapljo medu ujameš več muh, kakor s celo tono kisa.

Tatu je žal, da ga bodo obesili, ne da je tat.

Nekateri ljudje so veljali za hrabre, ker so se bali pobegniti.

Težava z javnim mnenjem je v tem, da ga toliko ljudi izrazi le privatno ...

MED VOJNIMI LIFERANTI

»Gospod ravnatelj, zgodila se nam je velika nesreča! Pomotoma smo poslali torpeda v Paraguay, granate pa v Bolivijo, namesto narobe!«

»Nič hudega — si jih bodo že oni sami izmenjali!«

VELIK TRUD.

Pavle pride stokajoč v kavarno. »Ninaš pojma, koliko sem se moral danes truditi, predno sem pripravil krojača do tega, da je vzal od mene dvesto dinarjev.«

»To mi je nerazumljivo! Kako to?«

»Na vsak način jih je hotel petsto.«

Predpriprava

V Ljubljani šušljajo, da bo po dolgem neprostoovoljnem odmoru nekdo zopet zapel v operi.

Ljubitelj gledališča: »Mamica, nekaj kilogramov gnilih paradajzov mi boste dali.«

Branjevka: »Gnilih paradajzov??«

Ljubitelj gledališča: »Da, da, bom menda malo poprotestiral v gledališču!«

Izpod Karavank

OB KRSTI

Prvi tuli, drugi cvili,
to je silen direndaj,
divji lovci vesele se,
ker je pravi moral v raj.

NESEBIČNEGA ZDRAVNIKA

bi najbrže prej iztaknili kakor nesebičnega advokata. Mi pa tudi advokata premoremo! Marsikak zdravnik druge ozdravi, sebe pa ne; naš odvetnik pa tudi druge izmaže, sebe pa ni, kar se res malokdaj zgodi.

KDO VE,

v katerem plazu je ostalo 30 tekmovalcev pri zimsko-športnih igrah na Jesenicah? Prijavilo se jih je namreč kar 57, a startalo jih je samo 27. Kdor bi našel koga izmed pogrešancev, naj se obrne na

SK Sožitje.

RAZPRAVO

o velepohujšanem in zastrupljenem kruhu smo brali in pri tem zvedeli, da je garanje na treh kraljev dan nekulturno dejanje.

LOVSKA.

— Ali si kaj ustrelil?

— Kako, za vraga! Ali mi ni strel zamrznil?!

NEVTRALEC PRI VEDEŽEVALKI

Nevtralec: »In kaj me čaka v bodočnosti?«

Vedeževalka: »Obeta se vam mirno življenje, toda karte govore, da bo — na karte.«

VZROK POMANJKANJA SOLI

V našem morju se je potopila neka ladja, ki je nosila velik tovor sladkorja in tako osladil morskovo vodo, da ni več mogoče iz nje pridobivati soli. — Na merodajnih mestih so že storili potrebne korake za dobavo slane vode iz Atlantskega oceana.

FRANCOZI-AMERIKANCI

Francozi imajo vojno že za seboj, Amerikance pa še čaka.

Francozi so zadovoljni z direktorijem treh, Amerikanci imajo pa odbor štirih.

Torej so Francozi na boljšem ko Amerikanci.

SLABO JE RAZUMEL

»... dejali so mi, da bi ta klobuk obrnjen izgledal kot nov; meni se pa kar ne zdi.«

JANUARSKA

Vse mi gre lepo v klasje, na vseh frontah operiram, v snegu, pesku, vsepovsodi mirnim dušam konkuriram.

Botra Smrt s. r.

NIČ BOLJŠEGA.

Klobar si ogleda opremljeno sobo. Nato pokima.

»Če ne najdem nič boljšega, bom vzel to sobo.«

Gospodinja tudi pokima:

»In če ne pride nič boljšega, jo boste tudi dobili.«

Samogovor v januarju 1941

»... pametno bi bilo spreminiti mesec januar v sušec.«

NESREČNA ŠTEVILKA.

Gost: »13 din torej znaša moj račun. To pomeni nesrečo.«

Natakar: »Pa menda niste tako babje-verniki.«

Gost: »Tisto pač ne. A, veste, imam samo deset dinarjev.«

NIKAKA UMETNOST.

Knafeljc se pelje vročega dne z vlakom. Vročina v vagonu je neznosna. Ogleduje se okrog, kako bi temu odpomogel in tedaj opazi, da stoji vzvod kurjave na »toplo«. Knafeljc ga pomakne na »hladno« in mirno čaka, da postane hladneje. Ker pa se temperatura prav nič ne izpremeni, se slednjič obrne do sprevodnika. »Slišite, gospod sprevodnik, pred četrt ure sem nastavljal vzvod na hladno, pa kljub temu vročina ne poje-nja.«

»Seveda ne«, odgovori sprevodnik, »ta naprava je vendar samo za zimo!«

»Tako, samo za zimo!« se razjezi Knafeljc. »To seveda ni nobena umetnost, pozimi napraviti v vagonu mrzlo.«

V TRGOVINI

Dama: »Ali mi pa lahko tudi garantirate, da je to čista volna?«

Prodajalec: »Seveda, saj sem jo slišal meketati.«

IZREDEN USPEH FILMA »BALALAJKA« v LJUBLJANI

Film »Balalajka« je Ljubljancem tako ugajal, da se pred blagajno kar niso mogli zvrstiti. V vseh kavarnah in drugih lokalih godbe nenehoma ponavljajo tango »Balalajka«. — Čuli smo, da so sklenili Ljubljanci z ozirom na ta izreden uspeh »Balalajke« proglasiti balalajko za naš narodni inštrument.

TA JE TA PRAVA!

Rečem ti, Erna je strašno brihtno deklet! Ta ima pameti za dva!

»Za božjo voljo, človek! To bi si moral pač ti vzeti!«

Ivan Rob:

Štirje stezosledci

IX.

Tam za hišo poleg plota
smuje važna se zarota,
sklep junaški se glasi:
z doma mora mlada kri.

X.

Milan tiho se pripravlja,
živež v svoj nahrbtnik spravlja:
sladkor, čaj, koruzni zdrob,
ričet, kruh za lačni zob.

XI.

Jože plane na salame,
vse povrsti s klina sname,
spomni tudi se masti,
da bo za brezmesne dni.

XII.

Pavel se pod streho splazi,
stari šotor tam zapazi;
družba streho zdaj ima,
ne boji se več dežja.

(Nadaljevanje sledi.)

NAJBOLJŠI DOKAZ

Oče: »Daj si dopovedati, da je tvoj zaročenec totalni norec, poleg tega te jemlje samo zaradi denarja.«

Hči: »To ni res, še včeraj mi je rekel, da bi me vzal tudi brez denarja.«

Oče: »No vidiš, in potem še praviš, da ni norec.«

ZAHTEVA.

Gospod Klobasa gre na sprehod. Med potjo sreča pobaline, ki grdo kolnejo. Mahoma se v njem oglasi očetovsko srce:

»Dragi dečki, če ne boste več preklinjali, vam dam bonbončke.«

»Meni pa cigareto«, se oglasi njih voditelj.

Agencija Prleška republika

Več mamo si pogučati, kak če bi meli gostivanje; ne ven niti, na keren konci bi začaja, da ven, ka bon zagvišno na zodje še pa kaj pozoba, čeglih van vse vün poven.

Novo leto je bilo po programi en den po storen, čeglih je Etete Tonek, ki je na Múro v toligah koruzq v mlin voza, z Veržija glos prnesa, ko zavolo vojske letos pre nede na prvega.

Toga smo jemi ne niti verovali vsi, pa se je skozalo, ka smo včista prav meli. Pač pa ne vemo, kak de z ovoj drugoj rečjoj, kero je tudi v Veržiji na vüha doba. Premišlovlemo, eli so jemi po kršenskoj resnici povedali, eli pa so ga samo naplohtali, ka do pre zavolo ležišega izvoza mogle küre odzdaj enotne jajca nesti. Če do nam enotna jajca naštimali, še mo navsezodje te ali tudi enotne picike dobili. Dere so to Slonov stric čüli, so se ritnoli po bedroh no se zasmejali: »Jaši ga sto picikov pa samo en kokot! Päjl! Ja pa toga itak ne verjen, dokic ma san rihtar nede poveda«...

Lüdje, so si že spoküpili kolendre no pratike, ker niso na Mohorove naročeni, kó do vedli prav z letom napre iti no se nedo zmotili, kda ma kakšni svetnik godovno. Japecov Droš pa, ki je v cajtnгах šteja, ka de devetnajststodevetnošzdesetega (1969) leta glih takšni koledor, kak je letos, si je küpa celo dve pratiki. Morti tistokrat nebi nobenega möga dobiti pa bi te bija brežjega, če bi se jemi zgodilo, ka bi letošjega zgüba. Če pa ma dva, jemi le eden še ostane.

Polek toga je pre v glih tistoj numeri šteja, ka so negi s kanonom enega kita zgrabili, ker je petnajst jezer kil vogna. Celi je pre samo olja za osen jezer kil meja v sebi, samo z jezika pa so jemi ga za osensto kil nacedili. Toti van je te ali pač namozani jezik meja! Skoro bol kak rajna Drašekova Porcünkola. Šijak bi si da odrezati, ka je skoro zagvišno bila kitovka. Bog se smili jenega vdovca, kelq jih je doba po vičkoh. Gvišno si je oddehna, dere so jo vlovili.

Proklete je mrzlo, ka ti parkli sami odreneje, pa mojo vseglih faroni veki lüšt, vmirati za hripoj, čeglih je to špajs, kerega si samo enok lahko privošijo (pa bi si ga lahko, kda bi bol zdravi no bi bole toplo bilo) no ne pride glih zlo na fol. Mindžerokovega J.rja neče puca, čeglih je saguren pajbor, samo malo navzkriž hodi. Küpüva si je vujko, ka bi se otesa. Proba je eno pa drugo, pa se jemi je ova, kera se jemi je dopala, vidla za en rajnški predroga no si je premisla: »Eh, nen je küpa no se nen zardgna, da mi za sprevod ne ostane zadosta penez.«

Polikarp Zbade.
(Dalje prihodnjč.)

SKRBNÁ POSTEŽBA.

Žena možu, ki je po dolgem času sladko zaspal:

»Emil, zbudi se, zavžiti moraš uspavalno sredstvo.«